

De radikale vil have syge tilbage fra Kosovo

[KOSOVO-FLYGTNINGE]

"I Danmark var det bedre, for de havde nogle tabletter til min far og noget at spise, men her har vi ikke noget som helst." 11-årige Arlinda Nurak er et af de børn, der sammen med deres psykisk syge forældre er blevet hjemsendt til Kosovo trods advarsler fra både FN, danske læger og en udsending fra Integrationsministeriet.

Behandlingsmulighederne i Kosovo for såvel psykisk som fysisk syge er enten meget begrænsede eller slet ikke til stede, og som det fremgik af gårsdagens TV2-dokumentar 'De udviste børn', lever familierne under kummerlige forhold. Flere af børnene går ikke i skole, da de må hjælpe med at passe enten mor eller far. Det får nu de radikale til at kræve en hurtig indsats - ellers bør de syge kosovarere hentes tilbage til Danmark, mener integrationsordfører Simon Emil Ammitzbøll.

"Danmark har svigtet sit ansvar over for de kosovariske familier. Hvis ikke vi inden 14 dage har fået sikret behandling til de, der allerede er sendt ud, må vi tage dem tilbage til Danmark, så de kan få behandling. Vi kan ikke være andet bekendt," siger han.

Den løsning får opbakning fra SF, hvis integrationsordfører, Steen Gade, ligesom den øvrige opposition, peger på, at ministeren har sat skub i hjemsendelserne til trods for flere advarsler om, at den fornødne behandling ikke var tilstede.

"Regeringen har kendt til problemet hele tiden. De påstår at have en fast og fair udlændingepolitik, det her viser, at den i hvert fald ikke er fair," siger han.

Enhedslistens Jørgen Arbo-Bæhr kalder det radikale forslag for 'glimrende' og vil sammen med de øvrige oppositionspartier kalde ministeren i samråd om sagen.

"Det er et problem, at den danske regering har lagt pres på UNMIK (FN's midlertidige regering i Kosovo, red.) for at tage folk tilbage, som ikke kan få behandling. Det må ministeren give en forklaring på," siger han.

Af dokumentaren fremgår det, at UNMIK helt frem til juni 2006 afviste at tage imod syge flygtninge, og integrationsministeriet sendte derfor brigadegeneral Finn Særmark-Thomsen til Kosovo for at lægge pres på styret. Hans analyse var, at regeringen i 2003 var under pres fra Dansk Folkeparti for at få sat skub i hjemsendelserne. Men efter et år i Kosovo gik det op for Finn Særmark-Thomsen, at han ikke kan stå inde for sit forehavende.

"Jeg vil ikke være med til at se på det der. Jeg havde i hvert fald to tilfælde, hvor jeg mundtligt meddelte ministeriet, at det her var for meget," siger han i filmen.

Minister pressede Kosovo

Men trods advarslen fra sin egen udsendte henvender Rikke Hvilshøj sig personligt til chefen for UNMIK, hvor ministeren pr. brev opfordrer myndighederne i Kosovo til at åbne for de syge flygtninge. Og det pres vækker vrede hos oppositionen.

"Man får en mistanke om, at ministeren har handlet med ond vilje, for alle har jo vidst, at det var sådan," siger Simon Emil Ammitzbøll om de manglende behandlingsmuligheder i Kosovo.

Mens oppositionen samles om at kræve midlertidigt stop for hjemsendelser af de 138 afviste asylansøgere fra Kosovo, der fortsat venter i danske asylcentre, vil Socialdemokraterne ikke være med til at hente de syge flygtninge tilbage til Danmark. Ifølge integrationsordfører Lotte Bundsgaard må man sikre behandlingsmuligheder i Kosovo.

"Vi skal kunne sikre en hurtig behandling i Kosovo, om nødvendigt må ministeren sende læger derned," siger hun.

Mens Venstre afviser at hente hjemsendte tilbage, har Rikke Hvilshøj erkendt, at forholdene i Kosovo ikke er, som de burde være. Hun vil derfor nu betale to års behandling til de syge hjemsendte, men der er ikke lagt op til at bremse de øvrige hjemsendelser.

"De sager bliver behandlet individuelt, som det hele tiden har været tilfældet," siger integrationsordfører Irene Simonsen (V).

Samtidig skriver FN i et notat fra januar i år, at der fortsat mangler sundhedspersonale, medicin og udstyr, hvilket resulterer i utilstrækkelig behandling af såvel fysisk som psykisk syge i Kosovo. Siden august har Danmark hjemsendt 143 afviste kosovarere, heriblandt 17-årige Sokol. Han bor sammen med sine forældre og to brødre i et enkelt værelse i Kosovos hovedstad. Moren lider af behandlingskrævende angst og svær grad af post traumatisk stresssyndrom. I Danmark fik hun intensiv behandling, nu er hun

helt uden lægeligt opsyn:

"Måske slår hun sig selv ihjel eller noget. Hun kan finde på alt, med den sygdom hun har," siger Sokol i filmen, hvor også Arlinda oplever dystre fremtidsudsigter, hvis onklen smider familien ud af det baghus, hvor de i dag bor på otte kvadratmeter:

"Så jeg ved ikke, hvor jeg skal hen. Jeg skal bare dræbe mig selv, det er det bedste. For det er bedst at være død og ikke leve."